

Напраздно Гвисталиани предлагалъ на останалитѣ венецианци опрощаване и много пари за всѣкиго. Тѣ, обаче, не се съгласявали да напустнатъ Парижъ, дето така добре живѣли. Бѣгалцитѣ били забравили за страшния законъ, който ги заплашвалъ съ смъртъ.

Презъ януарий 1667 г., следъ половина година отъ пристигането имъ въ Франция, внезапно умрѣлъ най-добриятъ отъ майсторитѣ. Следъ три седмици умрѣлъ и другъ. Лѣкаритѣ намѣрили, че смъртъта имъ се дължи на отравяне.

Почти въ сщщото време въ Венеция били хвърлени въ тъмница и тамъ убити двама стъклари, които се опитали да избѣгатъ въ Франция. Уплашили се венецианскитѣ майстори въ парижката кралска фабрика и пожелали да се завърнатъ въ родината си. Колбертъ не ги задържалъ повече, защото всичкитѣ имъ тайни били вече известни на френцитѣ.

Въ кралската фабрика работата се продължила. Въ дворцитѣ: Версаилъ, Фонтенебло и Лувъръ се поставяли огледала, изработени вече въ Франция. Придворнитѣ дами въ тия дворци си поправяли тоалетитѣ и се оглеждали въ новитѣ френски огледала, но нито една отъ тѣхъ не видѣла въ огледалото, нито пъкъ си е спомнила лицето на венецианския стъкларъ, който направилъ] огледалото, и билъ отровенъ за това.

